

приятели да закусятъ нѣшо съ него. Прѣди да сѣднатъ да закусятъ, начинаватъ, по Рускийтъ обичай, да пийжтъ по нѣкоя чаша ракия. Чашата подаденна на царътъ, бѣше съ отрова. Той като я изпи по вкусатъ позна че е отрова, и втората, съ която убийците го присилваха да испие, запрати съ отвращение далечь отъ него си. Отъ присилието послѣдва ся една борба въ която Петъръ падна подъ убийците, които искаха да го удушатъ за да не останатъ знакове по тѣлото му — послѣ смъртъта. Като не можаха да надвижатъ неговото отчленено упорство, тѣ повикаха на помощъ двамата йошче сѫучастници които стояха и чакаха задъ вратата. Два млади офицери на осемнайсетъ годинъ, Потемкенъ и князътъ Баратински, затекоха ся въ помощъ на Орлова, хвърлиха ся връхъ царътъ и го притиснаха съ коленитѣ си връхъ гърдите като му връзаха вратътъ съ единъ мѣсалъ и го пристегнаха тѣ го одушиха. Варварско цароубийство, обикновенно въ този дворъ дѣто придворните ставатъ сѫщи убийци!

XXIII.

Нѣколко часа послѣ, Орловъ, пожленъ отъ прахъ и отъ кръвъ, разроплавъ и съ дрѣхи раздрани, като единъ человѣкъ що идаше отъ борба, влѣзе на бѣзо въ палатътъ на царицата. Катерина, като го сѣзрѣ, стана и го држна на стѣрни въ кабинетътъ си тѣ ся разговори; послѣ излѣзе съ едно удивително лице и подъ жаление да обяви че царътъ ся спомѣналъ, отъ една ненадѣйна болка на червата, въ затворътъ.

Никой не знай ако тя бѣше заповѣдала или дозволила прѣстѣплението; послѣ тая жжртва тя наслѣди една джржава, и награди убийците. Господарка на Руссия чрѣзъ единъ наговоръ, тя я завладѣ по законно чрѣзъ образованното си остроумие което надмина и дивото това остроумие на Петра Великаго. Нейното царувание трѣбаше да бѫде едно несчастие за Полско и за Турско.